

32005F0214

22.3.2005

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 76/16

**DECIZIA-CADRU 2005/214/JAI A CONSILIULUI
din 24 februarie 2005
privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolele 31 litera (a) și 34 alineatul (2) litera (b),

având în vedere inițiativa Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Republicii Franceze și Regatului Suediei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Reuniunea Consiliului European de la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999 a aprobat principiul recunoașterii reciproce, care ar trebui să devină piatra de temelie a cooperării judiciare atât în materie civilă, cât și în materie penală în cadrul Uniunii.
- (2) Principiul recunoașterii reciproce ar trebui să se aplice sancțiunilor financiare impuse de autoritățile judiciare sau administrative pentru a se facilita aplicarea acestor sancțiuni în alt stat membru decât statul în care au fost impuse sancțiunile.
- (3) La 29 noiembrie 2000, Consiliul, în conformitate cu concluziile de la Tampere, adoptă un program de măsuri pentru punerea în aplicare a principiului recunoașterii reciproce a deciziilor în materie penală ⁽³⁾, dând prioritate adoptării unui instrument de aplicare a principiului recunoașterii reciproce cu privire la sancțiunile financiare (măsura 18).
- (4) Sub incidența prezentei decizii-cadru ar trebui, de asemenea, să intre sancțiuni financiare impuse pentru infracțiuni rutiere.
- (5) Prezenta decizie-cadru respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de articolul 6 din tratat și reflectate de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene ⁽⁴⁾,

în special capitolul VI. Nici o dispoziție a prezentei decizii-cadru nu poate fi interpretată ca interzicând refuzul de a executa o decizie atunci când sunt motive de a crede, în baza unor elemente obiective, că sancțiunea financiară are scopul de a pedepsi o persoană pe temeiul sexului, rasei, religiei, originii etnice, cetățeniei, limbii, opiniilor politice sau orientării sexuale a acesteia, ori că situația persoanei poate fi prejudiciată dintr-unul din aceste motive.

- (6) Prezenta decizie-cadru nu împiedică un stat membru să aplice normele sale constituționale cu privire la respectarea legalității, libertatea de asociere, libertatea presei și libertatea de exprimare în alte medii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE-CADRU:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei decizii-cadru:

- (a) prin „decizie” înseamnă o decizie definitivă care impune plata unei sancțiuni financiare de către o persoană fizică sau juridică, atunci când decizia a fost luată de:
 - (i) o instanță judecătorească din statul emitent pentru o faptă penală în temeiul legii statului emitent;
 - (ii) o autoritate a statului emitent, alta decât o instanță judecătorească, pentru o faptă penală în temeiul legii statului emitent, cu condiția ca persoana în cauză să fi avut posibilitatea judecării cauzei sale de către o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală;
 - (iii) o autoritate a statului emitent, alta decât o instanță judecătorească, pentru acte incriminate de dreptul intern al statului emitent, constituind încălcări ale normelor de drept, cu condiția ca persoana în cauză să fi avut posibilitatea judecării cauzei sale de către o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală;
 - (iv) o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală, atunci când decizia a fost luată cu privire la o decizie în sensul punctului (iii);

⁽¹⁾ JO C 278, 2.10.2001, p. 4.

⁽²⁾ JO C 271 E, 7.11.2002, p. 423.

⁽³⁾ JO C 12, 15.1.2001, p. 10.

⁽⁴⁾ JO C 364, 18.12.2000, p. 1.

- (b) prin „sanctiune financiară” înseamnă obligația de a plăti:
- (i) o sumă de bani la condamnarea pentru o infracțiune, impusă printr-o decizie;
 - (ii) o despăgubire impusă în aceeași decizie în beneficiul victimelor, atunci când victima nu se poate constitui parte civilă la proceduri și instanța judecătorească acționează în temeiul competenței sale penale;
 - (iii) o sumă de bani pentru cheltuielile procedurilor judiciare sau administrative aferente deciziei;
 - (iv) o sumă de bani pentru un fond public sau o organizație de sprijinire a victimelor, impusă în aceeași decizie.

O sancțiune financiară nu include:

- ordinele de confiscare a instrumentelor sau produselor infracțiunii;
 - ordinele care au o natură civilă și decurg dintr-o cerere de despăgubire sau restituire și care sunt executorii în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială ⁽¹⁾;
- (c) prin „stat emitent” înseamnă statul membru în care a fost dată o decizie în sensul prezentei decizii-cadru;
- (d) prin „stat executant” înseamnă statul membru căruia i-a fost transmisă o decizie în scopul executării.

Articolul 2

Stabilirea autorităților competente

- (1) Fiecare stat membru informează Secretariatul General al Consiliului cu privire la autoritatea sau autoritățile care, în temeiul dreptului intern, sunt competente în conformitate cu prezenta decizie-cadru, atunci când statul membru este statul emitent sau statul executant.
- (2) Fără a aduce atingere articolului 4, fiecare stat membru poate desemna, dacă este necesar ca rezultat al organizării sistemului său intern, una sau mai multe autorități centrale responsabile cu transmiterea și recepționarea administrativă a hotărârilor și sprijinirea autorităților competente.

⁽¹⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2245/2004 al Comisiei (JO L 381, 28.12.2004, p. 10).

- (3) Secretariatul General al Consiliului pune informațiile primite la dispoziția tuturor statelor membre și a Comisiei.

Articolul 3

Drepturi fundamentale

Prezenta decizie-cadru nu are ca efect modificarea obligației de a se respecta drepturile fundamentale și principiile juridice fundamentale înscrise în articolul 6 din tratat.

Articolul 4

Transmiterea deciziilor și recursul la autoritatea centrală

(1) O decizie împreună cu un certificat după cum se prevede în prezentul articol pot fi transmise autorităților competente dintr-un stat membru în care persoana fizică sau juridică împotriva căreia a fost pronunțată o decizie are proprietăți sau venituri, are reședința obișnuită sau, în cazul unei persoane juridice, are sediul social.

(2) Certificatul, al cărui formular standard este dat în anexă, trebuie semnat, iar conținutul său trebuie certificat ca exact de către autoritatea competentă din statul emitent.

(3) Decizia sau o copie certificată a acesteia împreună cu certificatul se transmit de autoritatea competentă din statul emitent direct autorității competente din statul executant prin orice mijloace care lasă o înregistrare scrisă, în condiții care permit statului executant să-i stabilească autenticitatea. Originalul deciziei sau o copie certificată a acesteia, precum și originalul certificatului sunt trimise statului executant, la cererea acestuia. Toate comunicările oficiale se fac, de asemenea, în mod direct între respectivele autorități competente.

(4) Statul emitent nu transmite o decizie decât unui singur stat executant la un moment dat.

(5) Dacă autoritatea competentă din statul executant nu este cunoscută autorității competente din statul emitent, aceasta din urmă face toate demersurile necesare, inclusiv prin intermediul punctelor de contact ale Rețelei Judiciare Europene ⁽²⁾, pentru a obține informațiile din partea statului executant.

(6) Atunci când o autoritate din statul executant care primește o decizie pe care nu are competența să o recunoască și să ia toate măsurile pentru executarea sa, aceasta, *ex officio*, transmite decizia autorității competente și informează autoritatea competentă din statul emitent în consecință.

⁽²⁾ Acțiunea comună 98/428/JAI a Consiliului din 9 iunie 1998 privind crearea unei Rețele Judiciare Europene (JO L 191, 7.7.1998, p. 4).

(7) Regatul Unit și, respectiv, Irlanda pot preciza într-o declarație că decizia, împreună cu certificatul, trebuie trimise prin intermediul autorității sau autorităților sale centrale specificate de acestea în declarație. Aceste state membre pot în orice moment, prin altă declarație, să limiteze domeniul de aplicare al unei asemenea declarații în scopul de a da mai întâi efectul alineatului (3). Acestea procedează astfel atunci când intră în vigoare pentru ele dispozițiile privind asistența reciprocă din Convenția de aplicare a acordului Schengen. Orice declarație se depune la Secretariatul General al Consiliului și se notifică Comisiei.

Articolul 5

Domeniu de aplicare

(1) Următoarele infracțiuni, dacă sunt incriminate în statul emitent și după cum sunt definite în legislația statului emitent, în condițiile prezentei decizii-cadru și fără verificarea dublei încriminări a faptei, conduc la recunoașterea și executarea deciziilor:

- participarea la o organizație criminală;
- terorismul;
- traficul de persoane;
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
- traficul ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;
- traficul ilicit de arme, muniții și explozivi;
- corupția;
- fraudă, inclusiv cea care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene în sensul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene;
- spălarea produselor infracțiunii;
- falsificarea, inclusiv falsificarea monedei euro;
- delict informatice;
- infracțiuni împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- complicitatea la trecerea frauduloasă a frontierei și la ședere ilegală;
- omuciderea voluntară, vătămarea corporală gravă;
- traficul ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpire, sechestrare și luare de ostatici;
- rasism și xenofobie;
- furt organizat sau armat;
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
- escrocherie;
- înșelătorie și extorcare de fonduri;
- contrafacerea și pirateria produselor;
- falsificarea documentelor administrative și trafic de fals;
- falsificarea mijloacelor de plată;
- trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
- trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
- trafic de vehicule furate;
- viol;
- incendiere;
- infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale;
- deturnare de aeronave/nave;
- sabotaj;
- conduită contrară normelor de trafic rutier, inclusiv încălcarea reglementărilor referitoare la orele de conducere și perioadele de odihnă și a reglementărilor privind bunurile periculoase;
- contrabanda de mărfuri;
- încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală;
- amenințări și acte de violență împotriva persoanelor, inclusiv violență în cursul evenimentelor sportive;
- vandalism criminal;
- furt;
- infracțiuni stabilite de statul emitent care vizează obligații de executare ce decurg din instrumentele adoptate în temeiul Tratatului CE sau al titlului VI din Tratatul UE.

(2) Consiliul poate decide să adauge în orice moment alte categorii de infracțiuni pe listele din alineatul (1), hotărând cu unanimitate după consultarea Parlamentului European în condițiile prevăzute la articolul 39 alineatul (1) din Tratatul UE.

Consiliul ia în considerare, ținând cont de raportul prezentat acestuia în conformitate cu articolul 20 alineatul (5), dacă lista ar trebui extinsă sau modificată. Consiliul reexaminează chestiunea ulterior, pe baza unui raport privind aplicarea practică a deciziei-cadru, stabilit de Comisie în termen de cinci ani de la data menționată la articolul 20 alineatul (1).

(3) Pentru alte infracțiuni decât cele aflate sub incidența alineatului (1), statul executant poate condiționa recunoașterea și executarea unei decizii de faptul ca decizia să privească o faptă ce ar reprezenta o infracțiune în temeiul legislației statului executant, oricare ar fi elementele constitutive ale acesteia și oricum ar fi descrisă.

Articolul 6

Recunoașterea și executarea deciziilor

Autoritățile competente din statul executant recunosc fără altă formalitate o decizie care a fost transmisă în conformitate cu articolul 4 și iau imediat toate măsurile necesare pentru executarea sa, cu excepția cazului în care autoritatea competentă decide să invoce unul din temeiurile de nerecunoaștere sau neexecutare prevăzute la articolul 7.

Articolul 7

Temeiuri de nerecunoaștere și neexecutare

(1) Autoritățile competente din statul executant pot refuza recunoașterea și executarea deciziei dacă certificatul prevăzut la articolul 4 nu este prezentat, este incomplet sau în mod evident nu corespunde deciziei.

(2) Autoritatea competentă din statul executant poate, de asemenea, să refuze recunoașterea și executarea deciziei dacă stabilește că:

- (a) o decizie a fost pronunțată împotriva persoanei condamnate pentru aceleași fapte în statul executant sau în orice alt stat decât statul emitent sau statul executant și, în acest din urmă caz, decizia a fost executată;
- (b) într-unul din cazurile prevăzute la articolul 5 alineatul (3), decizia se referă la fapte care nu ar constitui o infracțiune în temeiul legislației statului executant;

(c) executarea deciziei este prescrisă în conformitate cu legislația statului executant și decizia se referă la fapte de competența acestui stat în temeiul propriei sale legislații.

(d) decizia se referă la fapte care:

(i) sunt considerate de legislația statului executant ca fiind săvârșite în întregime sau parțial pe teritoriul statului executant sau într-un loc considerat ca atare sau

(ii) au fost săvârșite în afara teritoriului statului executant și legislația statului executant nu permite urmărirea judiciară pentru aceleași infracțiuni comise în afara teritoriului său;

(e) există imunitate în temeiul legislației statului executant, ceea ce face imposibilă executarea deciziei;

(f) decizia a fost impusă împotriva unei persoane fizice care în temeiul legislației statului executant, datorită vârstei sale, nu putea încă răspunde penal pentru faptele pentru care a fost pronunțată decizia;

(g) în conformitate cu certificatul prevăzut la articolul 4, persoana în cauză

(i) în cazul unei proceduri scrise, în conformitate cu legislația statului emitent, nu a fost informată personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă, cu privire la dreptul său de a contesta cauza și de termenul al unei asemenea căi de atac sau

(ii) nu a compărut în persoană, cu excepția cazului în care certificatul declară:

— că persoana a fost informată personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă, cu privire la procedura în conformitate cu legislația statului emitent sau

— că persoana a indicat că nu contestă cauza;

(h) sancțiunea financiară este sub 70 EUR sau echivalentul acestei sume.

(3) În cazurile prevăzute la alineatele (1) și (2) literele (c) și (g), înainte de a decide nerecunoașterea și neexecutarea unei decizii, în întregime sau parțial, autoritatea competentă din statul executant consultă autoritatea competentă din statul emitent, prin orice mijloace adecvate și, dacă este cazul, îi cere să furnizeze fără întârziere orice informații necesare.

Articolul 8

Stabilirea sumei de plată

(1) Dacă se stabilește că decizia se referă la fapte care nu au fost desfășurate pe teritoriul statului emitent, statul executant poate decide să reducă nivelul sancțiunii aplicate la suma maximă prevăzută pentru fapte de aceeași natură în temeiul legislației interne a statului executant, atunci când faptele cad în competența acestui stat.

(2) Autoritatea competentă din statul executant, dacă este necesar, convertește contravaloarea sancțiunii în moneda statului executant, la cursul de schimb în vigoare în momentul impunerii sancțiunii.

Articolul 9

Legea care guvernează executarea

(1) Fără a aduce atingere alineatului (3) din prezentul articol și articolului 10, executarea deciziei este guvernată de legislația statului executant în același mod ca o sancțiune financiară a statului executant. Numai autoritățile statului executant sunt competente să decidă cu privire la procedurile de executare și să stabilească toate măsurile legate de acestea, inclusiv temeiurile de încetare a executării.

(2) În cazul în care persoana condamnată este în măsură să furnizeze dovada unei plăți, totale sau parțiale, în orice stat, autoritatea competentă a statului executant consultă autoritatea competentă a statului emitent în modalitatea prevăzută la articolul 7 alineatul (3). Orice parte a sancțiunii recuperată în orice mod în orice stat este dedusă în întregime din valoarea sancțiunii care face obiectul unei executări în statul executant.

(3) O sancțiune financiară impusă împotriva unei persoane juridice este executată chiar dacă statul executant nu recunoaște principiul răspunderii penale a persoanelor juridice.

Articolul 10

Pedeapsa cu închisoarea sau altă sancțiune alternativă de substituție în cazul nerecuperării sancțiunii financiare

Atunci când nu este posibil să se execute o decizie, total sau parțial, statul executant poate aplica sancțiuni alternative, inclusiv pedepse privative de libertate, dacă dreptul său prevăd astfel în aceste cazuri și statul emitent a permis aplicarea acestor sancțiuni alternative în certificatul prevăzut la articolul 4. Severitatea sancțiunii alternative este stabilită în conformitate cu dreptul statului executant, dar nu depășește un nivel maxim prevăzut în certificatul transmis de statul emitent.

Articolul 11

Amnistie, grațiere, revizuirea condamnării

(1) Amnistia și grațierea pot fi acordate de statul emitent, precum și de statul executant.

(2) Fără a aduce atingere articolului 10, numai statul emitent poate hotărî asupra unei cereri de revizuire a deciziei.

Articolul 12

Încetarea executării

(1) Autoritatea competentă din statul emitent informează imediat autoritatea competentă din statul executant cu privire la orice decizie sau măsură în urma căreia decizia încetează să mai fie executorie sau este retrasă de statul executant din orice alt motiv.

(2) Statul executant încetează executarea deciziei imediat ce este informat de autoritatea competentă din statul emitent cu privire la această decizie sau măsură.

Articolul 13

Alocarea sumelor obținute din executarea deciziilor

Sumele obținute din executarea deciziilor revin statului executant, cu excepția cazului în care s-a convenit altfel între statul emitent și cel executant, în special în cazurile prevăzute la articolul 1 litera (b) punctul (ii).

Articolul 14

Informații transmise de statul executant

Autoritatea competentă a statului executant informează fără întârziere autoritatea competentă din statul emitent prin orice mijloace care lasă o înregistrare scrisă:

- (a) cu privire la transmiterea deciziei către autoritatea competentă, în conformitate cu articolul 4 alineatul (6);
- (b) cu privire la orice decizie de a nu recunoaște și executa o hotărâre, în conformitate cu articolul 7 sau articolul 20 alineatul (3), împreună cu motivele deciziei;
- (c) cu privire la neexecutarea totală sau parțială a deciziei pentru motivele prevăzute la articolul 8, articolul 9 alineatele (1) și (2) și articolul 11 alineatul (1);

(d) cu privire la executarea deciziei imediat ce executarea a fost finalizată;

Articolul 18

(e) cu privire la aplicarea unei sancțiuni alternative, în conformitate cu articolul 10.

Raportul cu alte acorduri și înțelegeri

Articolul 15

Consecințele transmiterii unei decizii

(1) Sub rezerva alineatului (2), statul emitent nu poate executa o decizie transmisă în conformitate cu articolul 4.

Prezenta decizie-cadru nu împiedică aplicarea acordurilor sau înțelegerilor bilaterale sau multilaterale dintre statele membre în măsura în care aceste acorduri sau înțelegeri permit depășirea dispozițiilor prezentei decizii-cadru și ajută la simplificarea sau facilitarea procedurilor de punere în aplicare a sancțiunilor financiare.

Articolul 19

(2) Dreptul de executare a unei decizii revine statului emitent:

Aplicare teritorială

(a) când este informat de către statul executant cu privire la neexecutarea totală sau parțială sau cu privire la nerecunoașterea sau neaplicarea deciziei în cazul prevăzut la articolul 7, cu excepția articolului 7 alineatul (2) litera (a), în cazul prevăzut la articolul 11 alineatul (1), precum și în cazul prevăzut la articolul 20 alineatul (3) sau

Prezenta decizie-cadru se aplică Gibraltarului.

Articolul 20

(b) când statul executant a fost informat de statul emitent că decizia a fost retrasă de statul executant în conformitate cu articolul 12.

Punere în aplicare

(3) Dacă, după transmiterea unei decizii în conformitate cu articolul 4, o autoritate a statului emitent primește o sumă de bani pe care persoana condamnată a plătit-o voluntar în temeiul deciziei, această autoritate informează fără întârziere autoritatea competentă din statul executant. Se aplică articolul 9 alineatul (2).

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei decizii-cadru până la 22 martie 2007.

(2) Fiecare stat membru poate limita aplicarea sa, pentru o perioadă de până la cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei decizii-cadru:

Articolul 16

Regim lingvistic

(1) Certificatul, al cărui formular standard este inclus în anexă, trebuie tradus în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale statului executant. Orice stat membru poate să indice, în momentul adoptării prezentei decizii-cadru sau ulterior, într-o declarație depusă la Secretariatul General al Consiliului, că va accepta traducerea în una sau mai multe alte limbi oficiale ale instituțiilor Uniunii.

(a) la deciziile menționate la articolul 1 litera (a) punctele (i) și (iv) și/sau

(b) în privința persoanelor juridice, la deciziile referitoare la fapte pentru care un instrument european prevede aplicarea principiului răspunderii persoanelor juridice.

(2) Executarea deciziei poate fi suspendată pe perioada necesară obținerii traducerii pe cheltuiala statului executant.

Orice stat membru care dorește să recurgă la dispozițiile prezentului paragraf, transmite o declarație în acest sens Secretarului general al Consiliului la adoptarea prezentei decizii-cadru. Declarația se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 17

Cheltuieli

Nici un stat membru nu pretinde din partea altui stat membru rambursarea cheltuielilor ce decurg din aplicarea prezentei decizii-cadru.

(3) Fiecare stat membru se poate opune recunoașterii și executării deciziilor, atunci când certificatul prevăzut la articolul 4 creează posibilitatea încălcării drepturilor fundamentale sau a principiilor juridice fundamentale înscrise la articolul 6 din tratat. Se aplică procedura prevăzută la articolul 7 alineatul (3).

(4) Orice stat membru poate aplica principiul reciprocității în relația cu orice stat membru care recurge la alineatul (2).

(5) Statele membre transmit Secretariatului General al Consiliului și Comisiei textul dispozițiilor de transpunere în dreptul intern a obligațiilor impuse lor în temeiul prezentei decizii-cadru. Pe baza unui raport întocmit pe baza acestor informații de către Comisie, Consiliul, până la 22 martie 2008, evaluează măsura în care statele membre s-au conformat prezentei decizii-cadru.

(6) Secretariatul General al Consiliului transmite statelor membre și Comisiei declarațiile făcute în conformitate cu articolul 4 alineatul (7) și 16.

(7) Fără a aduce atingere articolului 35 alineatul (7) din tratat, un stat membru care s-a confruntat cu dificultăți repetate sau cu lipsă de acțiune din partea altui stat membru în ce privește recunoașterea reciprocă și executarea deciziilor, nesoluționate prin consultări bilaterale, poate informa Consiliul în vederea evaluării aplicării prezentei decizii-cadru la nivelul statului membru.

(8) Orice stat membru care în cursul unui an calendaristic a aplicat alineatul (3) informează Consiliul și Comisia la începutul anului calendaristic următor cu privire la cazurile în care au fost aplicate temeiurile prevăzute în această dispoziție pentru nerecunoașterea sau neexecutarea unei decizii.

(9) În termen de șapte ani de la intrarea în vigoare a prezentei decizii-cadru, Comisia întocmește un raport pe baza informațiilor primite, însoțit de orice inițiative pe care le poate considera adecvate. Pe baza acestui raport, Consiliul reexaminează prezentul articol pentru a stabili dacă alineatul (3) este menținut sau înlocuit de o dispoziție mai specifică.

Articolul 21

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie-cadru intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 24 februarie 2005.

Pentru Consiliu

Președintele

N. SCHMIT

ANEXĂ

CERTIFICAT

prevăzut la articolul 4 din Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare

(a)

* Stat emitent:

* Stat executant:

(b) Autoritatea care a emis decizia de impunere a sancțiunii financiare:

Denumirea oficială:

Adresa:

.....

Numărul de referință al dosarului (...)

Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

E-mail (după caz)

Limbi în care este posibil să se comunice cu autoritatea emitentă

.....

Detalii de contact pentru persoana (persoanele) de contactat pentru a se obține informații suplimentare în scopul executării deciziei sau, dacă este cazul, în scopul transferării către statul emitent a banilor obținuți din executare (nume, titlu/grad, nr. tel., nr. fax și, dacă este cazul, e-mail)

.....

.....

(c) Autoritatea competentă pentru executarea deciziei de impunere a sancțiunii financiare în statul emitent [dacă autoritatea este diferită de autoritatea de la punctul (b)]:

Denumirea oficială:

Adresa:

.....

Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

E-mail (după caz)

Limbi în care se poate comunica cu autoritatea competentă pentru executare

.....

Detalii de contact pentru persoana (persoanele) de contactat pentru a se obține informații suplimentare în scopul executării deciziei sau, dacă este cazul, în scopul transferării către statul emitent a banilor obținuți din executare (nume, titlu/grad, nr. tel., nr. fax și, dacă este cazul, e-mail):

.....

.....

(d) În cazul desemnării unei autorități centrale pentru transmiterea din punct de vedere administrativ a deciziilor de impunere a sancțiunilor financiare în statul emitent:

Denumirea autorității centrale:

.....

Persoana de contact, după caz (titlu/grad și nume):

.....

Adresa:

.....

Numărul de referință al dosarului

Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

Adresa electronică (după caz):

(e) Autoritatea sau autoritățile care pot fi contactate (în cazul în care au fost completate punctul (c) și/sau (d)):

Autoritatea menționată la punctul (b)

Poate fi contactată pentru chestiuni privind:

Autoritatea menționată la punctul (c)

Poate fi contactată pentru chestiuni privind:

Autoritatea menționată la punctul (d)

Poate fi contactată pentru chestiuni privind:

(f) Informații privind persoana fizică sau juridică împotriva căreia s-a impus sancțiunea financiară:

1. În cazul unei persoane fizice

Nume:

Prenume:

Numele înainte de căsătorie, după caz:

Alte nume, după caz:

Sex:

Cetățenie:

Număr de identitate sau număr de securitate socială (după caz):

Data nașterii:

Locul nașterii:

Ultima adresă cunoscută:

.....

Limbă (limbi) pe care persoana le înțelege (dacă se știe):

.....

(a) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana împotriva căreia a fost pronunțată decizia are reședința obișnuită în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Reședința obișnuită în statul executant:

.....

.....

(b) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana împotriva căreia a fost pronunțată decizia are proprietăți în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea proprietăților persoanei:

Localizarea proprietăților persoanei:

- (c) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana împotriva căreia a fost pronunțată decizia are venituri în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea sursei sau surselor de venit ale persoanei:

Localizarea sursei sau surselor de venit ale persoanei:

2. În cazul unei persoane juridice:

Denumire:

Forma de persoană juridică:

Număr de înmatriculare (după caz) ⁽¹⁾:

Sediu social (după caz) ⁽¹⁾

Adresa persoanei juridice:

- (a) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost pronunțată decizia are proprietăți în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea proprietății persoanei juridice:

Localizarea proprietății persoanei juridice:

- (b) Dacă decizia este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost pronunțată decizia are venituri în statul executant, se adaugă următoarele informații:

Descrierea sursei sau surselor de venit ale persoanei juridice:

Localizarea sursei sau surselor de venit ale persoanei juridice:

- (g) Decizia de impunere a unei sancțiuni financiare:

1. Natura deciziei de impunere a sancțiunii financiare (bifați caseta relevantă):

- (i) Decizia unei instanțe judecătorești a statului emitent pentru o faptă penală în temeiul legii statului emitent
- (ii) Decizia unei autorități a statului emitent, alta decât o instanță judecătorească pentru o faptă penală în temeiul legii statului emitent. Se confirmă că persoana în cauză a avut posibilitatea de a se judeca cauza de o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală.
- (iii) Decizia unei autorități a statului emitent, alta decât o instanță cu privire la fapte care sunt pedepsite în temeiul legislației interne a statului emitent, constituind încălcări ale normelor de drept. Se confirmă că persoana în cauză a avut posibilitatea judecării cauzei de o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală.
- (iv) Decizia unei instanțe judecătorești cu competență specială în materie penală cu privire la o decizia prevăzută la punctul (iii).

Decizia a fost dată la (data)

⁽¹⁾ În cazul în care o decizie este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost dată decizia are sediul social în acest stat, trebuie completate numărul de înregistrare obișnuită și sediul social.

Decizia a devenit definitivă la (data)

Număr de referință al deciziei (după caz):

Sanctiunea financiară constituie o obligație de a plăti [a se bifa caseta (casetele) relevante și indica suma (sumele) cu indicarea monedei]:

- (i) o sumă de bani la condamnarea pentru o infracțiune, impusă printr-o decizie

Suma:

- (ii) Despăgubire impusă în aceeași decizie în beneficiul victimelor, dacă victima nu se poate constitui parte civilă la acțiune și instanța judecătorească acționează în exercitarea competenței sale penale

Suma:

- (iii) O sumă de bani pentru cheltuielile procedurilor judiciare sau administrative aferente hotărârii

Suma:

- (iv) O sumă de bani pentru un fond public sau o organizație de sprijinire a victimelor, impusă în aceeași decizie

Suma:

Suma totală a sancțiunii financiare cu indicarea monedei:

2. Un rezumat al faptelor și o descriere a împrejurărilor în care infracțiunea sau infracțiunile au fost săvârșite, inclusiv data și locul:

.....

Natura și calificarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) și dispoziția legală/codul aplicabil pe baza căreia a fost pronunțată decizia:

.....

3. În măsura în care infracțiunea (infracțiunile) identificată (identificate) la punctul 2 de mai sus constituie una sau mai multe din următoarele infracțiuni, se va confirma prin bifarea casetei (casetelor) relevante:

- participare la o organizație criminală;
 terorism;
 trafic de persoane;
 exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
 trafic ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;
 trafic ilicit de arme, muniții și explozivi;

- corupție;
- fraudă, inclusiv cea care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene în sensul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene;
- spălarea produselor infracțiunii;
- falsificare, inclusiv falsificarea monedei euro;
- delikte informatice;
- infracțiuni împotriva mediului, inclusiv trafic ilicit de specii animale pe cale de dispariție și specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- complicitate la trecerea frauduloasă a frontierei și șederea ilegală;
- omucidere voluntară, vătămare corporală gravă;
- trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpire, sechestrare și luare de ostatici;
- rasism și xenofobie;
- furt organizat sau armat;
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
- escrocherie;
- înșelătorie și extorcare de fonduri;
- contrafacerea și pirateria produselor;
- falsificarea documentelor administrative și trafic de fals;
- falsificarea mijloacelor de plată;
- trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
- trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
- trafic de vehicule furate;
- viol;
- incendiere;
- infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale;
- deturnare de aeronave/nave;
- sabotaj;
- conduită contrară normelor de trafic rutier, inclusiv încălcarea reglementărilor referitoare la orele de conducere și perioadele de odihnă și a reglementărilor privind bunurile periculoase;
- contrabanda de mărfuri;
- încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală;
- amenințări și acte de violență împotriva persoanelor, inclusiv violență în cursul evenimentelor sportive;
- vandalism criminal;

- furt;
- infracțiuni stabilite de statul emitent și care vizează obligațiile de executare ce decurg din instrumentele adoptate în temeiul Tratatului CE sau al titlului VI din Tratatul UE.

Dacă este bifată această casetă, se vor indica dispozițiile exacte ale instrumentului adoptat în temeiul Tratatului CE sau al Tratatului UE vizate de infracțiune:

.....

.....

4. În măsura în care infracțiunea sau infracțiunile identificate la punctul 2 de mai sus nu sunt reglementate de punctul 3, se va descrie complet infracțiunea sau infracțiunile în cauză:

.....

.....

.....

(h) Precizări privind decizia de impunere a sancțiunii financiare

1. A se confirma că (se va bifa caseta corespunzătoare):

- (a) decizia este definitivă
- (b) după cunoștința autorității emitente a certificatului, în statul executant nu a fost emisă nici o decizie împotriva aceleiași persoane pentru aceleași fapte și nu a fost executată nici o asemenea decizie în vreun stat, altul decât statul emitent sau statul executant.

2. A se menționa dacă această cauză a făcut obiectul unei proceduri scrise:

- (a) Nu.
- (b) Da. Se confirmă că, în conformitate cu legislația statului emitent, persoana în cauză a fost informată personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă, cu privire la dreptul său de a contesta cauza și de termenul unei asemenea căi de atac.

3. A se menționa dacă persoana în cauză a compărut personal în procedură:

- (a) Da.
- (b) Nu. Se confirmă:
 - că persoana a fost informată personal sau printr-un reprezentant, competent în conformitate cu legislația internă, cu privire la procedură în conformitate cu legislația statului emitent,
 - sau
 - că persoana a indicat că nu contestă cauza.

4. Plata parțială a sancțiunii

Dacă o parte a sancțiunii a fost deja plătită statului emitent sau, după cunoștința autorității emitente a certificatului, oricărui alt stat, se va indica suma care a fost plătită:

.....

(i) Sancțiuni alternative, inclusiv pedepse privative de libertate

1. A se declara dacă statul emitent permite aplicarea de către statul executant a unor sancțiuni alternative în cazul în care nu este posibilă executarea deciziei de impunere a unei sancțiuni, în întregime sau parțial:

da

nu

2. Dacă da, se va declara ce sancțiuni pot fi aplicate (natura sancțiunilor, nivelul maxim al sancțiunilor):

Detenție. Perioada maximă:

Serviciu comunitar (sau echivalent). Perioada maximă

Alte sancțiuni. Descriere:

.....

(j) Alte împrejurări relevante cauzei (informații opționale):

.....

.....

(k) Textul deciziei de impunere a sancțiunii financiare este anexat la certificat.

Semnătura autorității emitente a certificatului și/sau a reprezentatului său atestând exactitatea conținutului certificatului:

.....

Nume:

Funcție deținută (titlu/grad):

Data:

Ștampilă oficială (dacă este cazul)